

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

1 iunie 2017¹

„Dumping — Importuri de acid tartric originar din China — Modificarea taxei antidumping definitive — Reexaminare intermediară parțială — Statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață — Costuri cu principalii factori de producție care reflectă în mare parte valorile pieței — Schimbarea circumstanțelor — Obligația de motivare — Termen pentru adoptarea unei decizii privind statutul de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață — Dreptul la apărare — Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”

În cauza T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, cu sediul în Changzhou (China), reprezentată de E. Vermulst, de S. van Cutsem, de F. Graafsma și de J. Cornelis, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de S. Boelaert, în calitate de agent, asistat inițial de G. Berrisch, avocat, și de N. Chesaites, barrister, ulterior de G. Berrisch și de B. Byrne, solicitor, și în final de N. Tuominen, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată inițial de M. França și de A. Stobiecka-Kuik și ulterior de M. França și de J.-F. Brakeland, în calitate de agenți,

și de

Distillerie Bonollo SpA, cu sediul în Formigine (Italia),

Industria Chimica Valenzana SpA, cu sediul în Borgoricco (Italia),

Distillerie Mazzari SpA, cu sediul în Sant’Agata sul Santerno (Italia),

Caviro Distillerie Srl, cu sediul în Faenza (Italia),

și

¹ — Limba de procedură: engleza.

Comercial Química Sarasa, SL, cu sediul în Madrid (Spania), reprezentate de R. MacLean, solicitor,

interveniente,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2012, L 182, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantei,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul A. M. Collins (raportor), președinte, doamna M. Kancheva și domnul R. Barents, judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 15 decembrie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Acidul tartric este utilizat în producerea vinului și a altor băuturi, ca aditiv alimentar și ca încetinitor de priză pentru ghips și în alte produse. În Uniunea Europeană, precum și în Argentina, acidul tartric L+ este fabricat pe baza produselor secundare din fabricarea vinului, denumite drojdii de vin, care sunt transformate în tartrat de calciu și apoi în acid tartric. În Republica Populară Chineză, acidul tartric L+ și acidul tartric DL sunt fabricate pe baza benzenului, care este transformat în anhidridă maleică, ulterior în acid maleic și în final în acid tartric. Acidul tartric fabricat prin sinteză chimică are aceleași caracteristici fizice și chimice și este destinat aceluiași utilizări de bază ca și cel fabricat pe baza produselor secundare din fabricarea vinului. Răspunzând unei întrebări a Tribunalului adresate în ședință, părțile au confirmat că acidul tartric DL era produs numai în China.
- 2 La 24 septembrie 2004, Comisia Europeană a fost sesizată cu o plângere privind practici de dumping în sectorul acidului tartric, depusă de mai mulți producători europeni, printre care Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana SpA.
- 3 La 30 octombrie 2004, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2004, C 267, p. 4).
- 4 La 27 iulie 2005, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1259/2005 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2005, L 200, p. 73, Ediție specială, 11/vol. 42, p. 22).
- 5 La 23 ianuarie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 130/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2006, L 23, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 170).

- 6 În urma publicării, la 4 august 2010, a unui aviz de expirare iminentă a măsurilor antidumping în vigoare (JO 2010, C 211, p. 11), Comisia a primit, la 27 octombrie 2010, o cerere de reexaminare în perspectiva expirării acestor măsuri, depusă de Caviro Distillerie Srl, de Comercial Química Sarasa, de Distillerie Bonollo SpA, de Distillerie Mazzari și de Industria Chimica Valenzana.
- 7 La 26 ianuarie 2011, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a unei reexaminări în perspectiva expirării și a unei reexaminări a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric origine din Republica Populară Chineză (JO 2011, C 24, p. 14), în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 8 La 9 iunie 2011, cele cinci societăți menționate la punctul 6 de mai sus au depus o cerere de reexaminare intermediară parțială privind doi producători-exportatori, printre care și reclamanta, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 9 La 29 iulie 2011, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de deschidere a procedurii de reexaminare intermediară parțială a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de acid tartric origine din Republica Populară Chineză (JO 2011, C 223, p. 16), conform articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 10 La 1 august 2011, Comisia a trimis reclamantei un chestionar și un formular de cerere a beneficiului statutului de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață (denumit în continuare „SEP”). Reclamanta a trimis cererea sa Comisiei la 26 august 2011 și chestionarul completat la 1 septembrie 2011.
- 11 La 3 octombrie 2011, Comisia a adresat reclamantei o solicitare de informații. În special, aceasta i-a solicitat să furnizeze dovezi privind faptul că prețurile materiilor sale prime reflectau valorile pieței, dat fiind că sursa materiei prime în cauză era petrolul, respectiv un produs comercializat pe piețele mondiale.
- 12 La 17 octombrie 2011, reclamanta a răspuns cererii Comisiei, precizând că benzenul pe care îl utiliza era derivat din cocs, și nu din petrol, și furnizând o diagramă care indica prețurile sale de cumpărare a benzenului fabricat pe bază de cocs, precum și o diagramă care indica prețul benzenului din cocs în nordul Republicii Populare Chineze. Reclamanta a adăugat că prețul său de cumpărare a benzenului reflecta valorile pieței chineze.
- 13 La 14 și la 15 noiembrie 2011, Comisia a efectuat o vizită de inspecție în incintele reclamantei.
- 14 La 1 februarie 2012, Comisia a trimis reclamantei notificarea sa aferentă cererii de acordare a SEP, informând-o cu privire la respingerea acestei cereri, precum și cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe care se întemeia această respingere. În special, notificarea arăta că, potrivit reclamantei, benzenul pe care îl utiliza era fabricat pe bază de cocs, iar nu pe bază de petrol. În plus, notificarea indica faptul că benzenul reprezenta marea majoritate a costului materiilor prime, care reprezentau la rândul lor aproape jumătate din costul de producție al acidului tartric. În consecință, potrivit notificării, orice denaturare a prețului benzenului avea un impact semnificativ asupra costului de producție al acidului tartric în Republica Populară Chineză. În sfârșit, notificarea arăta că prețul benzenului în Republica Populară Chineză era cu 19 %-51 % mai scăzut decât în Europa și în Statele Unite.

- 15 La 13 februarie 2012, reclamanta a trimis Comisiei comentariile sale privind notificarea menționată la punctul 14 de mai sus, susținând printre altele că taxa de 40 % la exporturile de benzen era înlocuită cu o taxă temporară de 0 %. Pe de altă parte, reclamanta a insistat asupra faptului că benzenul pe care îl utiliza era fabricat pe bază de cocs și că, în consecință, comparația prețurilor benzenului efectuată de Comisie era incorectă, întrucât benzenul era produs pe bază de petrol în Europa și în Statele Unite.
- 16 La 11 aprilie 2012, Comisia a comunicat reclamantei documentul de informare finală, cuprinzând faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să recomande modificarea măsurilor antidumping în vigoare, conform articolului 20 din regulamentul de bază, precum și un document care furniza detalii privind calculul marjei de dumping a reclamantei. În special, documentul de informare preciza că taxa de 40 % la exporturile de benzen fusese înlocuită cu o taxă temporară de 0 %. Cu toate acestea, documentul concluziona că reclamanta nu fusese în măsură să explice prețul scăzut al benzenului pe piața chineză. În această privință, documentul de informare finală indica existența unei diferențe privind prețul benzenului cuprinse între 19 % și 51 % între Republica Populară Chineză și alte țări care au economie de piață, precum și absența rambursării celor 17 % reprezentând taxa pe valoarea adăugată (TVA) la exporturile de benzen.
- 17 La 16 aprilie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază (JO 2012, L 110, p. 3).
- 18 La 25 aprilie 2012, reclamanta a trimis Comisiei comentariile sale cu privire la documentul de informare finală, solicitând în special acesteia să îi furnizeze informații suplimentare cu privire la metodologia utilizată pentru construirea valorii normale. Pe de altă parte, în aceeași zi, aceasta a trimis o propunere de angajament de preț care viza eliminarea dumpingului, în conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază.
- 19 În urma procedurii de reexaminare intermediară parțială care viza reclamanta și un alt producător-exportator, Consiliul a adoptat, la 26 iunie 2012, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 349/2012 (JO 2012, L 182, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).
- 20 În esență, regulamentul atacat refuză acordarea SEP reclamantei și, după construirea valorii normale pe baza informațiilor comunicate de un producător care a cooperat în țara analogă, majorează taxa antidumping aplicabilă produselor fabricate de aceasta de la 10,1 % la 13,1 %. Pe de altă parte, regulamentul atacat respinge angajamentul de preț oferit de reclamantă.

Procedura și concluziile părților

- 21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 octombrie 2012, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 22 Prin acte depuse la grefa Tribunalului la 4 și la 31 ianuarie 2013, Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari și Industria Chimica Valenzana (denumite în continuare „societățile interveniente”), pe de o parte, și Comisia, pe de altă parte, au solicitat să intervină în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului.
- 23 Prin Ordonanța din 12 martie 2013, președintele Camerei întâi a admis intervenția Comisiei, precizând că, întrucât cererea sa de intervenție fusese depusă după expirarea termenului vizat la articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, aceasta era autorizată să își prezinte observațiile, pe baza raportului de ședință care urma să îi fie comunicat, în cadrul procedurii orale.

- 24 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în aplicarea articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a opta, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 25 Prin Ordonanța din 18 mai 2015, președintele Camerei a opta a admis intervenția societăților interveniente.
- 26 Societățile interveniente au depus memoriul în intervenție la 4 august 2015. Părțile principale au depus observații cu privire la acest memoriu în termenele stabilite.
- 27 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care îi este aplicabil;
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
- 28 Consiliul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 29 Societățile interveniente solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de acestea.

În drept

- 30 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, cel de al doilea, pe încălcarea articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, cel de al treilea, pe încălcarea obligației de motivare, cel de al patrulea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază și, cel de al cincilea, pe încălcarea articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază

Argumentele părților

- 31 Reclamanta susține că regulamentul atacat încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, întrucât concluzionează că condițiile economiei de piață nu sunt aplicabile în privința sa. Reclamanta susține că a furnizat probe suficiente privind faptul că deciziile sale comerciale fuseseră luate în funcție de semnalele pieței care reflectau oferta și cererea și fără intervenția semnificativă a statului și că costurile principalelor intrări reflectau în mod real valorile pieței. În special, aceasta ar fi demonstrat că deciziile sale de cumpărare a materiilor prime fuseseră luate fără cea mai mică intervenție a statului asupra cantităților sau a prețurilor. Aceasta adaugă că, potrivit regulamentul atacat, îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) a doua-a cincea liniuță din regulamentul de bază.

- 32 Ar reieși din considerentul (18) al regulamentului atacat că Consiliul și-a întemeiat refuzul pe faptul că prețul anumitor materii prime, în special cel al benzenului și cel al anhidridei maleice, ar fi denaturat.
- 33 De la bun început, reclamanta precizează că nu cumpără anhidridă maleică, ci o produce ea însăși pe baza benzenului din cocs. În consecință, denaturările constatate ale prețului acestei materii prime ar fi lipsite de relevanță.
- 34 În ceea ce privește prețul benzenului, reclamanta arată că Consiliul și-a întemeiat concluzia pe trei argumente, și anume existența unei diferențe cuprinse între 19 % și 51 %, care nu ar fi fost explicată, între prețurile de pe piața internă chineză și prețurile practice în alte țări cu economie de piață, existența unei taxe de 40 % la exporturile de benzen și absența rambursării celor 17 % reprezentând TVA-ul la exporturile de benzen.
- 35 În primul rând, reclamanta susține că Consiliul a ignorat că diferența de preț cuprinsă între 19 % și 51 % era datorată faptului că costul huilei, materia primă utilizată pentru producerea benzenului din cocs în China, era inferior celui al petrolului, materia primă utilizată în Europa și în Statele Unite, astfel cum susținuse în cursul procedurii administrative. Regulamentul atacat ar fi presupus, în mod eronat, că materia primă a benzenului cumpărat de reclamantă era petrolul, astfel cum ar reieși printre altele din cererea de clarificări a Comisiei din 3 octombrie 2011.
- 36 Pe de altă parte, în replică, reclamanta susține că argumentul Consiliului potrivit căruia un proces de arbitraj ar fi trebuit să elimine diferențele de preț a fost invocat pentru prima dată în memoriul în apărare și nu figurează nici în regulamentul atacat, nici în documentele anchetei.
- 37 În al doilea rând, reclamanta observă că regulamentul atacat indică, în mod eronat, că existau taxe de 40 % la importurile de benzen, deși această taxă viza exporturile. În orice caz, aceasta ar fi demonstrat că pretinsa taxă la export nu era în vigoare în perioada anchetei de reexaminare, dată fiind existența paralelă a unei taxe temporare de 0 %, astfel cum ar recunoaște chiar regulamentul atacat.
- 38 În al treilea rând, reclamanta susține că absența rambursării a 17 % reprezentând TVA-ul la exporturile de benzen nu constituie o ingerință semnificativă a statului, în sensul regulamentului de bază. Potrivit jurisprudenței, regulamentul de bază ar impune ca intervenția statului să fie semnificativă, reală și directă. Acesta ar permite, așadar, un anumit grad de intervenție din partea statului. Reclamanta adaugă că aceste condiții nu erau îndeplinite în speță, întrucât era în continuare liberă să cumpere benzen importat de la diferiți furnizori și la prețuri negociate fără ingerința statului. În orice caz, absența rambursării TVA-ului la exporturile de benzen putea justifica o ajustare a valorii normale, astfel cum a avut loc în cadrul anchetei inițiale și în alte proceduri antidumping, în loc să conducă la respingerea SEP.
- 39 În replică, reclamanta arată că, în notificarea aferentă cererii de acordare a SEP din 1 februarie 2012, Comisia a arătat că aceasta nu îndeplinea criteriul în cauză din cauza existenței unei „intervenții semnificative a statului” pe piața benzenului. În consecință, Comisia și Consiliul (denumite în continuare, împreună, „instituțiile”) s-ar fi întemeiat pe criteriul stabilit la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță prima teză din regulamentul de bază, iar nu pe cel stabilit în a doua teză a dispoziției menționate. Prin urmare, jurisprudența citată de Consiliu în legătură cu acest aspect ar fi lipsită de relevanță.
- 40 Consiliul contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 41 Trebuie arătat cu titlu introductiv că, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul unor importuri care provin din țări care nu au economie de piață, prin derogare de la normele cuprinse în alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață. Astfel, această dispoziție urmărește evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață, întrucât acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței (Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 66).
- 42 Cu toate acestea, în temeiul alineatului (7) litera (b) al articolului menționat, în cazul anchetelor antidumping privind importurile din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), printre care Republica Populară Chineză, valoarea normală se stabilește în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la același alineat (7) litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar în cauză.
- 43 În plus, metoda de stabilire a valorii normale a unui produs vizată la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază este o excepție de la metoda specifică prevăzută în acest scop la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul menționat, aceasta din urmă fiind în principiu aplicabilă în cazul importurilor provenind din țări care nu au economie de piață. Potrivit unei jurisprudențe consacrate, orice derogare sau excepție de la o normă cu caracter general este de strictă interpretare (Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, EU:T:2004:317, punctul 50, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul, T-170/09, nepublicată, EU:T:2012:531, punctul 76).
- 44 În temeiul alineatului (7) litera (c) al aceluiași articol, îi revine fiecărui producător care dorește să beneficieze de aceste norme să prezinte probe suficiente, precum cele menționate în această din urmă dispoziție, ale faptului că funcționează în condițiile unei economii de piață.
- 45 În această privință, trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului-exportator care dorește să beneficieze de SEP (Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 83). Consiliului și Comisiei le revine obligația de a evalua dacă elementele de probă furnizate de producătorul-exportator în cauză sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) menționat anterior pentru a i se acorda beneficiul SEP.
- 46 Trebuie observat că, potrivit unei jurisprudențe constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le analizeze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere [Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, și Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gem-Year Industrial și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Consiliul, C-602/12 P, nepublicată, EU:C:2014:2203, punctul 48].
- 47 Este cert că, în speță, beneficiul SEP a fost refuzat reclamantei pentru simplul motiv că nu a dovedit că îndeplinea criteriul enunțat la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, celelalte criterii fiind considerate îndeplinite.

- 48 Potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță menționat, producătorul trebuie să furnizeze probe suficiente de natură să dovedească faptul că deciziile sale referitoare la prețuri și la costurile intrărilor, de exemplu ale materiilor prime, ale tehnologiei, ale mâinii de lucru, ale producției, ale vânzărilor și ale investițiilor, sunt adoptate ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă oferta și cererea și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință și că costurile principalelor intrări reflectă în mod real valorile pieței.
- 49 Această dispoziție stabilește, astfel, pe de o parte, o dublă condiție în raport cu unele decizii comerciale ale producătorului, precum și, pe de altă parte, o condiție referitoare la costurile principalelor intrări (Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 73). Prima dintre aceste condiții urmărește să verifice dacă deciziile pertinente ale producătorilor-exportatori în cauză se bazează pe considerații pur comerciale, caracteristice unei întreprinderi care funcționează în condițiile unei economii de piață, sau dacă acestea sunt denaturate de alte considerații, caracteristice economiilor conduse de stat (Hotărârea din 17 iunie 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Consiliul, T-498/04, EU:T:2009:205, punctul 88). În ceea ce privește condiția referitoare la faptul că costurile principalelor intrări trebuie să reflecte în mod real valorile pieței, jurisprudența a stabilit că aceasta trebuie înțeleasă ca referindu-se la o piață în care stabilirea prețurilor nu este denaturată de intervenții ale statului [a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gem-Year Industrial și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Consiliul, C-602/12 P, nepublicată, EU:C:2014:2203, punctul 52, Hotărârea din 10 octombrie 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul, T-170/09, nepublicată, EU:T:2012:531, punctele 74 și 77, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Gem-Year și Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Consiliul, T-172/09, nepublicată, EU:T:2012:532, punctele 119 și 120].
- 50 În speță, astfel cum susține reclamanta fără a fi contrazisă de Consiliu, constatarea privind prețul anhidridei maleice privește numai un alt producător-exportator vizat de procedura de reexaminare intermediară, și nu reclamanta. În consecință, este necesar să se arate că refuzul de a acorda SEP reclamantei nu era întemeiat pe această considerație.
- 51 Reiese din considerentul (18) al regulamentului atacat că SEP a fost refuzat reclamantei pe baza unor elemente de probă care indicau că prețul materiei prime de bază, benzenul, era denaturat. Cu privire la acest aspect, în primul rând, regulamentul atacat arată că o comparație între prețurile de pe piața internă din Republica Populară Chineză, utilizând ca sursă prețurile de achiziție ale unuia dintre producătorii care au cooperat, și prețurile practicate în alte țări cu economie de piață a evidențiat o diferență cuprinsă între 19 % și 51 % în perioada de anchetă. În al doilea rând, regulamentul atacat arată că Republica Populară Chineză impunea o taxă de 40 % la importul de benzen, dar că aceasta nu era în vigoare în perioada anchetei de reexaminare. Cu toate acestea, trebuie arătat că menționarea unei taxe la import constituie o eroare materială, astfel cum recunosc părțile, care a apărut pentru prima dată în documentele care figurează în dosarul administrativ și, mai precis, în documentul de informare finală și care este, pe de altă parte, repetată de reclamantă în comentariile sale cu privire la acest document din 25 aprilie 2012. În al treilea rând, regulamentul atacat constată că Republica Populară Chineză nu rambursa cei 17 % reprezentând TVA-ul la exporturile de benzen.
- 52 În această privință, trebuie arătat că, după cum susține el însuși, în regulamentul atacat, Consiliul și-a întemeiat refuzul pe condiția privind costurile principalelor intrări, prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță a doua teză din regulamentul de bază, și nu pe condiția privind deciziile întreprinderilor, prevăzută în prima teză a dispoziției menționate. Acest fapt rezultă din lectura regulamentului atacat în contextul său, având în vedere natura împrejurărilor identificate pentru refuzarea acordării SEP, economia articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și ansamblul documentelor care alcătuiesc dosarul administrativ. Chiar dacă notificarea aferentă cererii de acordare a SEP menționează o intervenție semnificativă a statului, aceasta adaugă că prețurile benzenuului nu reflectau în mod real valorile pieței. Pe de altă parte, documentul de informare finală al Comisiei a constatat existența unor denaturări ale prețului de cumpărare a materiilor prime, în special benzenul.

- 53 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se constate că regulamentul atacat nu a concluzionat că statul a intervenit în mod semnificativ în deciziile reclamantei privind intrările sale, în sensul primei teze a articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, ci că costurile principalelor intrări ale reclamantei nu reflectau în mod real valorile pieței, deoarece aceasta era denaturată, în sensul celei de a doua teze a articolului menționat.
- 54 În consecință, argumentele reclamantei, precum și jurisprudența citată în susținerea acestor argumente, care urmăresc să demonstreze că deciziile sale comerciale privind achiziționarea materiilor prime fuseseră adoptate fără intervenția semnificativă, reală și directă a statului, trebuie respinse ca inoperante.
- 55 În ceea ce privește elemente evidențiate în considerentul (18) al regulamentului atacat în cadrul aprecierii condiției privind costurile intrărilor, și anume cea care a fost aplicată efectiv, în primul rând, este necesar să se considere că, în lipsa unei justificări, diferența cuprinsă între 19 % și 51 % a prețurilor materiei prime de bază, și anume benzenul, este de natură să constituie un indiciu important că respectiva condiție nu este îndeplinită.
- 56 Reclamanta explică această diferență de preț prin faptul că benzenul fabricat din cocs este mai puțin scump decât benzenul fabricat din petrol. Ea adaugă că regulamentul atacat a ignorat pur și simplu această justificare.
- 57 În această privință, este necesar să se arate că notificarea aferentă cererii de acordare a SEP din 1 februarie 2012 indică în mod explicit că instituțiile au luat act de acest argument. În acest context, în considerentul (20) al regulamentului atacat se susține că reclamanta nu a putut să explice prețul scăzut al benzenului pe piața din Republica Populară Chineză în raport cu acest preț în alte țări care au economie de piață. Citit în acest context, se impune să se interpreteze regulamentul atacat ca stabilind că elementul factual invocat de reclamantă nu era suficient pentru a explica diferența de preț în cauză.
- 58 În plus, în cadrul prezentei acțiuni, Consiliul, susținut de societățile interveniente, a adăugat că benzenul era un produs de bază omogen, că benzenul din petrol și cel din cocs nu aveau calități diferite care ar fi justificat o diferență de preț și că, pe o piață nedaturată, un arbitraj ar fi trebuit să conducă la echilibrarea prețurilor din Republica Populară Chineză și a celor din alte țări cu economie de piață. Contrar celor susținute de reclamantă, nu există niciun motiv pentru a respinge ca tardiv argumentul privind procesul de arbitraj de prețuri, întrucât acesta era implicat în raționamentul expus în regulamentul atacat, care este întemeiat pe existența unor diferențe de prețuri între diferite regiuni ale lumii nejustificate de reclamantă.
- 59 Trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctele 44 și 45 de mai sus, sarcina probei incumbă producătorului-exportator care dorește să beneficieze de SEP. În consecință, ar reveni reclamantei sarcina de a demonstra în mod concludent că benzenul din petrol și cel din cocs aveau caracteristici și proprietăți diferite care justificau această diferență de preț sau că existau alte motive care justificau diferența de preț între aceste regiuni. Or, trebuie să se constate că reclamanta s-a limitat să invoce diferența de materie primă pentru fabricarea benzenului, un produs de bază ale cărui caracteristici nu variază în funcție de materia utilizată pentru fabricarea sa, fără să furnizeze justificările și elementele de probă necesare pentru a demonstra că putea beneficia de SEP.
- 60 Prin urmare, este necesar să se respingă argumentele reclamantei cu privire la diferența de preț al benzenului identificată de regulamentul atacat.

- 61 În al doilea rând, în ceea ce privește taxa la export, este suficient să se arate că în regulamentul atacat se constată că taxa de 40 % era suspendată temporar. În consecință, indiferent de aspectul dacă existența unei taxe suspendate temporar este un element de natură să aibă în sine un efect disuasiv asupra exporturilor, astfel cum susțin societățile interveniente, este necesar să se arate că regulamentul atacat nu s-a întemeiat pe acest element tocmai din cauza suspendării taxei.
- 62 În al treilea rând, în regulamentul atacat a putut să se considere fără să săvârșească o eroare că absența rambursării celor 17 % reprezentând TVA-ul la exporturile de benzen era un element de natură să contribuie la denaturarea prețului benzenului în Republica Populară Chineză. Astfel, este evident că această intervenție a statului are drept consecință să facă mai puțin atractiv exportul de benzen din Republica Populară Chineză și, în consecință, să contribuie la scăderea artificială a prețului de cumpărare a benzenului pe piața chineză.
- 63 Pe de altă parte, pentru motivele expuse la punctele 52-54 de mai sus, argumentele reclamantei privind pretinsa cerință a unei intervenții semnificative, reale și directe a statului trebuie respinse ca inoperante. Pe de altă parte, și contrar celor susținute de reclamantă, este necesar să se constate că absența rambursării celor 17 % reprezentând TVA-ul la exporturi nu poate fi considerată o intervenție ne semnificativă a statului asupra prețului de cumpărare a benzenului în Republica Populară Chineză.
- 64 Având în vedere cele de mai sus, primul motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază

Argumentele părților

- 65 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că regulamentul atacat încalcă articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, întrucât circumstanțele nu s-ar fi schimbat în mod semnificativ și durabil între ancheta inițială, în urma căreia fusese acordat SEP, și reexaminarea intermediară, în urma căreia acest statut a fost refuzat.
- 66 Referindu-se la considerentul (34) al regulamentului atacat, reclamanta consideră că argumentul întemeiat pe denaturările prețului benzenului era eronat, întrucât Consiliul ignorase, în mod greșit, că benzenul cumpărat de ea era produs pe bază de cocs, și nu de petrol. Pe de altă parte, reclamanta arată că, în orice caz, taxa de 40 % la exportul de benzen fusese înlocuită cu o taxă de 0 % între 2007 și 2011, așadar inclusiv în perioada anchetei de reexaminare.
- 67 Consiliul, susținut de societățile interveniente, contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 68 Potrivit articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, necesitatea menținerii măsurilor poate fi reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Uniune, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.
- 69 O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau că continuarea sau reapariția prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

- 70 În cadrul anchetelor efectuate în cadrul unei reexaminări intermediare, Comisia poate examina printre altele dacă circumstanțele referitoare la dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3 din regulamentul de bază. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.
- 71 În speță, punctul C 7 din regulamentul atacat, cu privire la dumping, este intitulat „Caracterul durabil al circumstanțelor modificate”. Mai precis, considerentul (34) al regulamentului atacat arată că, având în vedere motivele pentru refuzul acordării SEP, se putea considera că concluziile reexaminării aveau un caracter durabil. Acesta adaugă că dovezile arătau că denaturarea în ceea ce privește prețul benzenului în Republica Populară Chineză exista înainte de perioada de reexaminare și că nu existau dovezi care să indice că guvernul acestui stat urma să elimine aceste denaturări.
- 72 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că reclamanta pare să susțină că erorile de drept invocate în cadrul primului motiv constituie, pe cale de consecință, o încălcare a articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, în măsura în care circumstanțele nu s-au schimbat în mod semnificativ și durabil, întrucât ar fi trebuit să beneficieze de SEP. Potrivit acestei lecturi, soarta celui de al doilea motiv ar trebui să fie identică cu cea a primului motiv.
- 73 Cu toate acestea, al doilea motiv ridică o problemă distinctă, care este aceea dacă, în cadrul unei reexaminări intermediare, instituțiile trebuie să constate o schimbare obiectivă a circumstanțelor de fapt sau dacă acestea pot efectua o apreciere diferită pe baza unor circumstanțe preexistente în lumina unor noi argumente și elemente de probă prezentate de părți.
- 74 În pofida împrejurării că titlul punctului C 7 din regulamentul atacat se referă la o modificare a circumstanțelor, rezultă din lectura considerentului (34) al acestuia, precum și a înscrisurilor Consiliului în cadrul prezentului litigiu că, în esență, aprecierea instituțiilor este cea care s-a modificat, iar nu circumstanțele obiective pe care s-a întemeiat această apreciere. Astfel, în considerentul menționat se recunoaște că denaturarea prețului benzenului exista înainte de perioada anchetei de reexaminare. Pe de altă parte, niciun element din regulamentul atacat nu sugerează că politica de nerambursare a TVA-ului la exporturile de benzen a fost introdusă după perioada de anchetă inițială. În plus, indiferent de relevanța în acest scop a taxei de 40 % la exportul de benzen, pe care Consiliul o contestă, reclamanta arată că această taxă era suspendată din anul 2007, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect.
- 75 În consecință, Consiliul pare să își fi schimbat aprecierea, fără totuși ca circumstanțele care stau la baza acesteia să se fi schimbat în mod necesar. În regulamentul atacat se consideră că circumstanțele privind denaturarea prețului benzenului sunt de natură durabilă, ceea ce ar justifica modificarea măsurilor în vigoare. Tribunalul trebuie să decidă dacă, având în vedere aceste elemente, regulamentul atacat a încălcat articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 76 În scopul acestei aprecieri, trebuie remarcat că dispozițiile regulamentului de bază și ale regulamentelor care au un obiect similar adoptate înaintea acestuia au fost modificate în mod semnificativ în ceea ce privește în special procedura de reexaminare. Cu titlu de exemplu, potrivit articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3017/79 al Consiliului din 20 decembrie 1979 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO 1979, L 339, p. 1), regulamentele care impun taxe antidumping „fac obiectul unei reexaminări, dacă este necesar”. Potrivit alineatului (3) al acestei dispoziții, atunci când reexaminarea impune acest lucru, măsurile sunt modificate, abrogate sau anulate. Cu toate acestea, dispoziția menționată nu precizează în ce împrejurări este impusă o asemenea modificare.

- 77 Ulterior, articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2176/84 al Consiliului din 23 iulie 1984 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO 1984, L 201, p. 1) indica faptul că se efectuează o reexaminare la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei. Or, o reexaminare are loc de asemenea la cererea unei părți interesate, cu condiția ca aceasta „să prezinte elemente de probă în legătură cu o modificare a circumstanțelor suficiente pentru a justifica necesitatea acestei reexaminări” și cu condiția să fi trecut cel puțin un an de la încheierea anchetei. Alineatul (3) al acestui articol se limita să indice că măsurile sunt modificate atunci când reexaminarea impune acest lucru, fără altă precizare.
- 78 Pentru aplicarea articolului 14 din Regulamentul nr. 2176/84, jurisprudența a indicat că procedura de reexaminare era aplicabilă în cazul evoluției datelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 februarie 1987, *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Comisia*, 312/84, EU:C:1987:94, punctul 11) sau al modificării circumstanțelor, în cazul în care reexaminarea are loc la cererea unei părți interesate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, punctele 16 și 17). Pe baza aceleiași dispoziții, s-a decis că procedura de reexaminare nu putea fi justificată decât printr-o modificare a circumstanțelor, în cazul în care reexaminarea se efectuează la cererea unei părți interesate (Hotărârea din 1 aprilie 1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, punctul 15), după cum rezultă din textul dispoziției în cauză.
- 79 Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223) a introdus o dispoziție al cărei text este identic cu actualul articol 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 80 Prin raportare la jurisprudența citată la punctul 78 de mai sus, chiar dacă cauza în discuție privea interpretarea articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96, al cărui mod de redactare este diferit de cel al articolului 14 din Regulamentul nr. 2176/84, s-a statuat că procedura de reexaminare avea ca scop adaptarea taxelor impuse la evoluția elementelor care se aflau la originea lor și implica, așadar, modificarea acestor elemente (Hotărârea din 29 iunie 2000, *Medici Grimm/Consiliul*, T-7/99, EU:T:2000:175, punctul 82). Acest fapt se explică prin particularitățile contextului factual al cauzei în discuție. Astfel, în această cauză, la numai șase săptămâni după publicarea regulamentului inițial de instituire a unei taxe antidumping, Comisia a publicat un aviz care invita producătorii-exportatori să prezinte elemente care să justifice, în mod excepțional, deschiderea unei reexaminări intermediare anticipate. În continuare, Comisia a trimis chestionare privind aceeași perioadă ca și ancheta inițială. În aceste condiții, Tribunalul a încercat să stabilească dacă avusese loc o modificare a circumstanțelor care ar fi putut să motiveze o reexaminare de către instituții și a concluzionat că scopul acestei proceduri era numai acela de a permite întreprinderilor care nu participaseră la procedura inițială să obțină un tratament individual (Hotărârea din 29 iunie 2000, *Medici Grimm/Consiliul*, T-7/99, EU:T:2000:175, punctul 83). În consecință, în speță nu existase o reexaminare a măsurilor în vigoare, ci o redeschidere a procedurii inițiale (Hotărârea din 29 iunie 2000, *Medici Grimm/Consiliul*, T-7/99, EU:T:2000:175, punctul 85).
- 81 Trebuie arătat că jurisprudența ulterioară referitoare la articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96 și la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază a privit existența sau inexistența unei modificări semnificative a circumstanțelor, adăugând că o asemenea modificare trebuia să fie durabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 noiembrie 2009, *MTZ Polyfilms/Consiliul*, T-143/06, EU:T:2009:441, punctul 41, Hotărârea din 17 decembrie 2010, *EWRIA și alții/Comisia*, T-369/08, EU:T:2010:549, punctele 81 și 94, și Hotărârea din 28 aprilie 2015, *CHEMK și KF/Consiliul*, T-169/12, EU:T:2015:231, punctul 48, confirmată în recurs prin Ordonanța din 9 iunie 2016, *CHEMK și KF/Consiliul*, C-345/15 P, nepublicată, EU:C:2016:433, punctele 29-32).

- 82 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței, în cadrul procedurii de reexaminare, revine instituțiilor sarcina de a efectua nu numai o analiză retrospectivă a evoluției situației considerate, începând cu instituirea măsurii definitive inițiale, pentru a evalua necesitatea menținerii acestei măsuri sau a modificării sale în scopul de a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului, ci și o analiză prospectivă a evoluției probabile a situației, începând cu adoptarea măsurii de reexaminare, pentru a evalua incidența probabilă a unei eliminări sau a unei modificări a măsurii menționate (Hotărârea din 18 septembrie 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 55, și Ordonanța din 9 iunie 2016, CHEMK și KF/Consiliul, C-345/15 P, nepublicată, EU:C:2016:433, punctul 31).
- 83 În lumina celor ce precedă, instituțiile, în cadrul analizei retrospective și prospective pe care trebuie să o efectueze în scopul reexaminării, pot modifica aprecierea circumstanțelor. Este necesar să se arate în special că articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază arată că instituțiile pot „printre altele” examina nu numai dacă circumstanțele s-au schimbat semnificativ, ci și dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior. Rezultă că dispoziția menționată admite în mod explicit că instituțiile pot ajunge la concluzia că măsurile adoptate inițial nu erau suficiente pentru a contrabalansa dumpingul aflat la originea prejudiciului, contrar celor estimate inițial, și că, în consecință, aceste măsuri trebuie să fie modificate. Pe de altă parte, expresia „între altele” indică faptul că articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază nu furnizează o listă exhaustivă a aspectelor susceptibile să fie examinate în cadrul unei reexaminări intermediare, dincolo de modificarea semnificativă a circumstanțelor și de prezentarea efectelor scontate ale măsurilor. În plus, articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază adaugă că, „[î]n acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător”. În consecință, instituțiile pot ține seama de orice element de probă furnizat ulterior, chiar dacă se raportează la circumstanțe obiective care nu s-au modificat față de ancheta inițială.
- 84 Astfel, ar fi illogic ca instituțiile să fie obligate să aplice articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază într-un mod care s-a dovedit eronat în lumina elementelor de probă furnizate în cadrul reexaminării intermediare pentru simplul motiv că o asemenea aplicare a fost făcută în cadrul anchetei inițiale. O asemenea concluzie ar fi cu atât mai illogică cu cât, potrivit articolului 11 alineatul (6) din regulamentul de bază, numai o reexaminare intermediară permite modificarea măsurilor, în timp ce o reexaminare a măsurilor care urmează să expire poate conduce numai la abrogarea sau la menținerea lor.
- 85 În speță, aprecierea efectuată de regulamentul atacat s-a întemeiat pe împrejurări de fapt de natură durabilă, iar nu temporare, în special pe denaturarea prețului benzenului și pe absența rambursării celor 17 % reprezentând TVA-ul la exporturile de benzen. După cum susține în mod întemeiat Consiliul, acesta putea considera în mod legitim că denaturarea prețului benzenului în Republica Populară Chineză era durabilă, întrucât nu exista nicio indicație că aceasta urma să fie eliminată. În plus, este necesar să se respingă argumentul reclamantei privind diferitele materii prime utilizate pentru fabricarea benzenului în Republica Populară Chineză, și anume cocsul, mai degrabă decât petrolul, întrucât aceasta nu a demonstrat că benzenul din petrol și cel din cocs aveau proprietăți diferite care să justifice această diferență de preț, astfel cum se indică la punctele 58 și 59 de mai sus. În ceea ce privește taxa de 40 % la exportul de benzen, este suficient să se arate că regulamentul atacat se limitează să observe că aceasta fusese înlocuită cu o taxă de 0 % în perioada în cauză. Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se concluzioneze că regulamentul atacat nu este contrar articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 86 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Argumentele părților

- 87 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta arată că regulamentul atacat încalcă obligația de motivare care rezultă din articolul 296 TFUE, precum și din articolul 6 alineatul (7), din articolul 11 alineatul (3), din articolul 14 alineatul (2) și din articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază. În esență, aceasta susține că regulamentul atacat a omis să ia în considerare unele dintre argumentele sale sau, cel puțin, nu a indicat motivele respingerii acestora.
- 88 Consiliul, susținut de societățile interveniente, contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 89 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctul 88 și jurisprudența citată).
- 90 Pe de altă parte, s-a statuat că Consiliul nu are obligația de a motiva în mod special, în regulamentul de instituire a unei taxe antidumping definitive, absența luării în considerare a diferitor argumente invocate de părți în cursul procedurii administrative. Este suficient ca acest regulament să cuprindă o justificare clară a principalelor elemente care au intervenit, în speță, în analiza sa cu privire la aspectul dacă costurile principalelor intrări reflectau în mod real valorile pieței, în condițiile în care această justificare poate să clarifice motivele pentru care Consiliul a înlăturat argumentele relevante invocate cu privire la acest aspect de părți în cursul procedurii administrative (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 1999, Petrotub și Republica/Consiliul, T-33/98 și T-34/98, EU:T:1999:330, punctul 151).
- 91 Cu toate acestea, motivarea unui act trebuie să figureze în însuși cuprinsul acestuia și nu poate rezulta, în afara unor circumstanțe excepționale, din explicații scrise sau orale formulate ulterior, în condițiile în care acesta face deja obiectul unei acțiuni în fața instanței Uniunii (Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, nepublicată, EU:T:2015:295, punctul 174).
- 92 În speță, reiese din considerentul (18) al regulamentului atacat că cererea de acordare a SEP a reclamantei a fost refuzată din cauza faptului că prețul achizițiilor sale de benzen era denaturat și nu reflecta în mod real valorile pieței. În cadrul acestei aprecieri, regulamentul atacat a evidențiat trei elemente, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 51 de mai sus, și anume existența unei diferențe considerabile între prețurile benzenului în Republica Populară Chineză și în alte țări cu economie de piață, existența unei taxe la exporturile de benzen, chiar dacă era suspendată, și nerambursarea TVA-ului la exporturile de benzen. Considerentul (20) al regulamentului atacat adaugă că, deși reclamanta a contestat concluziile Comisiei, ea nu a putut explica prețul scăzut al benzenului în Republica Populară Chineză.

- 93 Rezultă de aici că regulamentul atacat respectă cerințele privind obligația de motivare, astfel cum a fost interpretată de jurisprudența citată la punctele 89-91 de mai sus. Astfel, în regulamentul atacat se expune considerațiile esențiale care stau la baza concluziilor sale, chiar dacă nu cuprinde o motivare specifică pentru toate argumentele invocate de reclamantă în cursul procedurii administrative, în special în legătură cu cele trei elemente menționate mai sus.
- 94 În primul rând, în regulamentul atacat, Consiliul a concluzionat că reclamanta nu a explicat în mod valabil diferența dintre prețurile benzenului constatată în Republica Populară Chineză și în alte țări cu economie de piață, în special în Europa și în Statele Unite, în pofida explicației furnizate potrivit căreia benzenul său era fabricat pe bază de cocs, și nu pe bază de petrol.
- 95 Având în vedere contextul și economia regulamentului atacat, aceasta înseamnă că, potrivit regulamentului atacat, reclamanta nu a dovedit că benzenul fabricat pe bază de petrol și cel fabricat pe bază de cocs nu erau produse comparabile sau că existau alte motive care explicau diferența de preț dintre aceste două produse în Republica Populară Chineză și în alte țări cu economie de piață. În consecință, astfel cum susține Consiliul în mod întemeiat, obiecția privind arbitrajul de prețuri era implicită în raționamentul adoptat în regulamentul atacat.
- 96 În al doilea rând, regulamentul atacat se limitează să constate existența unei taxe la exporturile de benzen care era suspendată în perioada anchetei de reexaminare, astfel cum susține reclamanta, fără a desprinde însă concluzii specifice din acest fapt. În consecință, regulamentul atacat nu poate fi criticat pentru nemotivare sau pentru o pretinsă contradicție cu privire la acest aspect.
- 97 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia nerambursarea TVA-ului la exporturile de benzen nu constituia o intervenție semnificativă a statului, acesta este inoperant, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 52-54 și 63 de mai sus, astfel încât nu se poate reproșa Consiliului faptul că nu a expus, în regulamentul atacat, motivele respingerii sale.
- 98 Prin urmare, critica întemeiată pe existența unei încălcări a obligației de motivare trebuie să fie respinsă. Astfel, motivarea furnizată de regulamentul atacat permite Tribunalului să aprecieze pe deplin temeinicia acestuia, astfel cum rezultă din analiza primului motiv.
- 99 Întrucât, în cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta invocă de asemenea încălcarea articolului 6 alineatul (7), a articolului 11 alineatul (3), a articolului 14 alineatul (2) și a articolului 18 alineatul (4) din regulamentul de bază, fără a furniza totuși o argumentație suficient de clară și de precisă în susținerea acestei teze, este necesar să se analizeze admisibilitatea acesteia în lumina articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, astfel cum a fost interpretat de jurisprudență (Hotărârea din 28 ianuarie 2009, Centro Studi Manieri/Consiliul, T-125/06, EU:T:2009:19, punctul 71).
- 100 În orice caz, presupunând că aceste critici trebuie considerate admisibile, în ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază, trebuie arătat că această dispoziție obligă instituțiile să ia în considerare comentariile unui producător-exportator precum reclamanta în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate. Această dispoziție nu implică însă că instituțiile trebuie să concluzioneze că aceste comentarii sunt întemeiate. În speță, în considerentul (20), regulamentul atacat ia act de faptul că reclamanta a contestat concluziile Comisiei. Pe de altă parte, rezultă în special din notificarea aferentă cererii de acordare a SEP că Comisia a luat în considerare în mod specific argumentul reclamantei privind faptul că benzenul pe care îl utiliza era produs pe bază de cocs, și nu pe bază de petrol. În pofida acestui fapt, regulamentul atacat concluzionează că reclamanta nu a fost în măsură să explice prețul scăzut al benzenului pe piața din Republica Populară Chineză. În consecință, critica întemeiată pe încălcarea articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază nu poate fi primită.

- 101 Situația este aceeași în ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. În măsura în care critica reclamantei ar putea fi interpretată ca bazându-se pe faptul că regulamentul atacat nu a ținut seama de toate elementele de probă relevante și documentate în mod corespunzător în cadrul reexaminării intermediare, este suficient să se facă trimitere prin analogie la considerațiile expuse la punctul 100 de mai sus pentru a înlătura această critică. Astfel, a ține seama de toate elementele de probă relevante nu implică în mod necesar admiterea pretențiilor unei părți pe baza elementelor de probă prezentate de aceasta.
- 102 În ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 14 alineatul (2) din regulamentul de bază, este suficient să se constate că regulamentul atacat conține o sinteză a faptelor și a considerațiilor esențiale cu privire la stabilirea dumpingului, în special în considerentele (15)-(35). În consecință, această critică trebuie respinsă.
- 103 În sfârșit, în ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 18 alineatul (4) din regulamentul de bază, trebuie amintit că, potrivit considerentului (20) al regulamentului atacat, precum și potrivit notificării aferente cererii de SEP și documentului de informare finală, motivul pentru care elementele de probă și argumentele furnizate de reclamantă au fost respinse era acela că, în pofida acestora, reclamanta nu putuse explica prețul scăzut al benzenului pe piața din Republica Populară Chineză. Prin urmare, se impune de asemenea respingerea criticii întemeiate pe încălcarea articolului 18 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 104 În consecință, având în vedere cele de mai sus, al treilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază

Argumentele părților

- 105 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta invocă încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază. Aceasta susține că, deși aspectul dacă îndeplinea criteriile care îi permiteau să beneficieze de SEP trebuia să fie tranșat într-un termen de trei luni de la deschiderea anchetei, în speță acest termen a fost de șase luni.
- 106 Reclamanta susține că, dacă răspunsul la această întrebare ar fi fost furnizat în termenul de trei luni, regulamentul atacat și taxele antidumping ar fi putut fi diferite. În această privință, ea precizează că Comisia și-a întemeiat decizia de refuz a SEP pe informații obținute cu ocazia inspecțiilor la fața locului care au avut loc după expirarea termenului de trei luni, în special în ceea ce privește prețul de cumpărare a benzenului. În consecință, reclamanta apreciază că, dacă decizia ar fi fost adoptată în termenul prevăzut, rezultatul ar fi fost acela de a-i acorda SEP, întrucât instituțiile nu dispuneau la acel moment de informațiile privind prețul de cumpărare a benzenului, care au fost fundamentale pentru motivarea refuzului de a-i acorda acest statut.
- 107 Pe de altă parte, reclamanta arată că întrebările privind pretinsa taxă la exportul de benzen și nerambursarea TVA-ului au fost formulate după expirarea termenului de trei luni, astfel cum ar reieși din dosarul administrativ.
- 108 În replică, reclamanta arată că, dacă marja de dumping ar fi fost calculată pe baza informațiilor pe care le furnizase, aceasta ar fi fost semnificativ mai scăzută decât cea stabilită prin regulamentul atacat.
- 109 În plus, potrivit jurisprudenței, termenul de trei luni ar avea ca obiectiv să garanteze că problema dacă producătorul-exportator îndeplinește sau nu îndeplinește criteriile care permit acordarea beneficiului SEP nu este soluționată pe baza efectului său asupra calculului taxelor antidumping, aspect care nu ar fi fost respectat în speță.

110 Consiliul, susținut de societățile interveniente, contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 111 Potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, în versiunea în vigoare la data faptelor din speță, aspectul dacă producătorul îndeplinește criteriile menționate la primul paragraf al dispoziției menționate trebuie stabilit în termen de trei luni de la inițierea procedurii, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria Uniunii a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei.
- 112 La 29 iulie 2011, Comisia a publicat avizul de deschidere a procedurii de reexaminare intermediară parțială, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. În consecință, termenul de trei luni expira la 29 octombrie 2011. Or, Comisia a trimis reclamantei notificarea sa aferentă cererii de acordare a SEP la 1 februarie 2012.
- 113 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu conține nicio indicație cu privire la consecințele depășirii termenului de trei luni de către Comisie. Astfel, potrivit jurisprudenței, o depășire a acestui termen de către Comisie nu determină în mod automat anularea regulamentul adoptat ulterior (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctele 115 și 116, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul, T-150/09, nepublicată, EU:T:2012:529, punctul 53).
- 114 Pe de altă parte, întrucât articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază prevede o excepție de la metoda de stabilire a valorii normale vizată la alineatul (7) litera (a) al aceluiași articol, această excepție trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte. Ea nu poate, prin urmare, să fie aplicată automat în cazul depășirii termenului de trei luni de către Comisie, în absența unei dispoziții care să prevadă aceasta (Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 121).
- 115 Reiese din jurisprudență că o neregularitate precum depășirea termenului de trei luni nu poate afecta legalitatea regulamentul atacat decât în cazul în care reclamanta demonstrează că, dacă ar fi fost formulat în termenul prevăzut, răspunsul la cererea de acordare a SEP ar fi putut fi diferit, mai favorabil intereselor părții menționate [Hotărârea din 25 octombrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, T-192/08, EU:T:2011:619, punctul 303; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 138, și Hotărârea din 18 septembrie 2012, Since Hardware (Guangzhou)/Consiliul, T-156/11, EU:T:2012:431, punctul 160].
- 116 În speță, reclamanta susține că, dacă decizia ar fi fost adoptată în termenul prevăzut, aceasta ar fi fost favorabilă, întrucât instituțiile nu dispuneau la acel moment de informațiile privind prețul de cumpărare a benzenului, care au fost decisive pentru a-i refuza acordarea SEP. Această argumentație nu poate fi primită.
- 117 În primul rând, trebuie amintit că, astfel cum s-a indicat la punctul 45 de mai sus, sarcina probei faptului că respectă condițiile enunțate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază incumbă reclamantei.
- 118 În al doilea rând, trebuie arătat că, potrivit avizului de deschidere a procedurii de reexaminare intermediară parțială, societățile aflate la originea acestei cereri furnizaseră elemente de probă care indicau la prima vedere că reclamanta obținea avantaje din anumite măsuri ale statului care modificau

structura costurilor sale efective de producție. Astfel, instituțiile aveau anumite îndoieli cu privire la faptul că reclamanta putea să continue să beneficieze de SEP, având în vedere în special afirmația potrivit căreia aceasta cumpăra benzen la prețuri denaturate.

- 119 În al treilea rând, în pofida acestui fapt, în cererea sa de acordare a SEP, reclamanta nu a furnizat date privind prețul achizițiilor sale de benzen. În consecință, în solicitarea sa de informații din 3 octombrie 2011, Comisia a invitat în mod explicit reclamanta să furnizeze probe că prețul achizițiilor sale de benzen reflecta valorile pieței. Ca răspuns la această cerere, la 17 octombrie 2011, și anume înainte de expirarea termenului de trei luni, reclamanta a precizat că benzenul său era fabricat pe bază de cocs, și nu pe bază de petrol, și a furnizat date privind prețul său de cumpărare sub formă de diagramă. Comisia a controlat aceste date cu ocazia vizitei de inspecție din 14 și din 15 noiembrie 2011, și anume după expirarea termenului în cauză.
- 120 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se considere că, la momentul expirării termenului de trei luni, reclamanta nu furnizase dovezi suficiente privind respectarea, în particular, a condiției stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță a doua teză din regulamentul de bază. În realitate, la acel moment instituțiile dispuneau de indicii serioase potrivit cărora reclamanta nu îndeplinea această condiție.
- 121 Niciunul dintre argumentele reclamantei nu poate să infirme această concluzie.
- 122 În primul rând, considerațiile privind pretinsa taxă la exportul de benzen și nerambursarea TVA-ului la export privesc de asemenea aspectul dacă prețul achizițiilor de benzen ale reclamantei reflecta în mod real valorile pieței, aspect care fusese repus în discuție înainte de expirarea termenului de trei luni.
- 123 În al doilea rând, astfel cum arată în mod întemeiat Consiliul, calculele marjei de dumping furnizate de reclamantă în replică sunt pur și simplu propriile sale calcule. Acest fapt nu demonstrează că, dacă decizia privind SEP ar fi fost adoptată în termenul prevăzut, Consiliul ar fi trebuit să accepte aceleași calcule sau chiar să realizeze calcule similare. Pe de altă parte, aceste calcule par să fie întemeiate pe premisa potrivit căreia reclamanta ar fi trebuit să beneficieze de SEP, din moment ce par să realizeze o comparație între prețul de vânzare pe piața internă chineză și prețul de vânzare la export. Or, având în vedere ceea ce precedă, această premisă este incorectă.
- 124 În al treilea rând, contrar a ceea ce pare să sugereze reclamanta, jurisprudența pe care o citează nu permite să se concluzioneze că regulamentul atacat trebuie anulat din cauza faptului că, întrucât decizia privind SEP a fost adoptată după expirarea termenului de trei luni, Comisia dispunea de toate informațiile necesare pentru a calcula marja de dumping în cazul acordării SEP (Hotărârea din 14 noiembrie 2006, Nanjing Metalink/Consiliul, T-138/02, EU:T:2006:343, punctul 44, Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 127, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener și Shanghai Prime Machinery/Consiliul, T-170/09, nepublicată, EU:T:2012:531, punctul 50).
- 125 În realitate, această jurisprudență stabilește că ultima teză a articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază se opune ca instituțiile, după ce au adoptat o decizie cu privire la acordarea SEP, să revină ulterior asupra acestei decizii inițiale în funcție de efectul său asupra calculării marjei de dumping. Cu toate acestea, instituțiile pot reveni asupra acestei decizii inițiale dacă sunt prezentate elemente noi sau chiar în absența unor elemente noi în anumite situații în lumina principiilor legalității și buneii administrări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, EU:T:2009:72, punctul 127, și Hotărârea din 8 noiembrie 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/Consiliul, T-274/07, nepublicată, EU:T:2011:639, punctele 37-39). În orice caz, este suficient să se constate că, în speță, instituțiile nu au revenit asupra deciziei privind SEP, întrucât respectivul statut nu a fost acordat niciodată în cursul anchetei de reexaminare intermediară parțială.

126 Având în vedere cele de mai sus, al patrulea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare

Argumentele părților

127 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare.

128 În special, aceasta arată că, în documentul de informare finală din 11 aprilie 2012, Comisia a indicat că valoarea normală fusese stabilită pe baza informațiilor obținute de la producătorul care a cooperat în țara analogă, și anume Argentina. Chiar dacă acest producător comercializa produsul în cauză pe piața sa internă, ținând seama de diferențele de metodă de producție dintre Argentina și Republica Populară Chineză, s-ar fi decis să se construiască valoarea normală, iar nu să se utilizeze prețurile de vânzare pe piața internă. În consecință, valoarea normală pentru acidul tartric L+, care era fabricat de producătorul argentinian, ar fi fost construită pe baza costului de producție din Argentina, luând în considerare diferențele de metode de producție. Având în vedere că producătorul argentinian nu fabrica acid tartric DL, valoarea normală a acestuia din urmă ar fi fost construită pe baza diferenței de preț constatate între cele două tipuri de produse. Documentul de informare ar indica faptul că, din motive de confidențialitate, nu era posibil să se furnizeze informații mai detaliate privind valoarea normală, dat fiind că un singur producător argentinian a cooperat pe deplin în cursul procedurii.

129 Reclamanta adaugă că, în comentariile sale din 25 aprilie 2012 privind documentul de informare finală, a susținut că Comisia nu furnizase informații semnificative cu privire la metoda de calcul al valorii normale pentru acidul tartric DL, în special referitor la sursa prețurilor acidului tartric L+ și acidului tartric DL și la factorii care afectează comparația prețurilor.

130 Reclamanta susține că respingerea, în considerentul (38) al regulamentului atacat, a cererii sale privind construirea valorii normale a acidului tartric DL, pentru motivul că ar fi imposibil să furnizeze astfel de informații fără a dezvălui metodele și costurile de producție ale producătorului argentinian în cauză, constituie o încălcare a dreptului la apărare și a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază.

131 În această privință, reclamanta arată că, întrucât producătorul din țara analogă nu fabrica acid tartric DL, ar părea că, pentru a calcula valoarea normală a acidului tartric DL, instituțiile, într-o primă etapă, au comparat anumite prețuri ale acidului tartric L+ și ale acidului tartric DL și, în a doua etapă, au aplicat această diferență valorii normale calculate pentru acidul tartric L+ în țara analogă. Or, reclamanta nu ar fi fost în măsură să își facă cunoscută poziția cu privire la exactitatea comparației prețurilor efectuate de regulamentul atacat între acidul tartric L+ și acidul tartric DL. În plus, potrivit reclamantei, datele privind acidul tartric DL nu puteau constitui informații confidențiale ale producătorului din țara analogă, întrucât nu fabrica acest produs. În orice caz, ar fi fost posibil să fie comunicate informațiile confidențiale sub formă de rezumat sau prin indicarea unui ordin de mărime, mai degrabă decât a unor cifre precise.

132 Consiliul răspunde că această susținere este vagă și lipsită de temei. Acesta ar fi comunicat metodologia și ar fi explicat ce factori erau ajustați. În special, regulamentul atacat ar fi indicat că instituțiile au utilizat costurile de producție ale acidului tartric L+ ale producătorului din țara analogă, au înlocuit costul materiei prime în Argentina cu un preț de piață mediu al benzenului și au ajustat cheltuielile de vânzare, costurile administrative și alte cheltuieli generale ale producătorului din țara analogă. Pentru acidul tartric DL, regulamentul atacat ar fi ținut seama de diferențele de prețuri dintre acidul tartric L+ și acidul tartric DL pentru construirea valorii normale. Consiliul susține că nu putea furniza datele utilizate în calculele valorii normale a acidului tartric L+ fără să dezvăluie informații comerciale confidențiale privind producătorul din țara analogă.

- 133 În duplică, Consiliul adaugă că era evident că instituțiile se întemeiaseră pe prețurile la export ale Republicii Populare Chineze pentru a calcula diferența dintre prețul acidului tartric L+ și cel al acidului tartric DL.
- 134 Ca răspuns la întrebările Tribunalului adresate în ședință, Consiliul și Comisia au precizat că se bazaseră pe prețurile practicate de reclamantă și de celălalt producător-exportator chinez care a cooperat pentru a calcula diferența dintre prețul acidului tartric L+ și cel al acidul tartric DL. Dat fiind că prețurile reclamantei erau una dintre cele două componente pentru calcularea diferenței menționate, dacă instituțiile ar fi furnizat aceste date, reclamanta ar fi putut deduce prețurile concurentului său, care erau informații comerciale sensibile.
- 135 Societățile interveniente consideră că instituțiile puteau refuza, în mod întemeiat, să comunice informații comerciale sensibile cu privire la costurile de producție ale unui concurent.
- 136 În observațiile formulate cu privire la memoriul în intervenție, reclamanta precizează că nu a solicitat informații privind producătorul din țara analogă.

Aprecierea Tribunalului

- 137 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta invocă o încălcare a dreptului la apărare și a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, întrucât instituțiile nu i-au furnizat informații semnificative cu privire la metoda de calcul al valorii normale pentru acidul tartric DL, în special cu privire la sursa prețurilor acidului tartric L+ și ale acidului tartric DL și la factorii care afectează comparația prețurilor.
- 138 Potrivit articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, părțile pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se recomandă instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri.
- 139 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că respectarea dreptului la apărare în orice procedură inițiată împotriva unei persoane și care poate să conducă la un act cauzator de prejudiciu constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii care trebuie să fie garantat chiar în lipsa oricărei reglementări privind procedura (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 83 și jurisprudența citată). Acest principiu are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 77 și jurisprudența citată).
- 140 În temeiul principiului menționat, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 76).
- 141 În plus, potrivit jurisprudenței, în îndeplinirea obligației lor de informare, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară, căutând să ofere întreprinderilor în cauză, în măsura în care respectarea secretului comercial rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor acestora și alegând, dacă este cazul, din oficiu, modalitățile corespunzătoare unei asemenea comunicări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 30, Hotărârea din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, EU:C:1991:276, punctul 17, și Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 99).

- 142 Obligația de informare care incumbă instituțiilor Uniunii în materie antidumping trebuie să se concilieze cu obligația de a respecta informațiile confidențiale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 septembrie 1997, Shanghai Bicycle/Consiliul, T-170/94, EU:T:1997:134, punctul 121, și Hotărârea din 18 decembrie 1997, Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul, T-159/94 și T-160/94, EU:T:1997:209, punctul 83). Cu toate acestea, obligația de a respecta informațiile confidențiale nu poate goli dreptul la apărare de conținutul lui esențial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 29).
- 143 Rezultă de asemenea din jurisprudență că aprecierea caracterului suficient al informațiilor furnizate de instituțiile Uniunii trebuie să se facă în funcție de gradul de specificitate al informațiilor solicitate (Hotărârea din 18 decembrie 1997, Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul, T-159/94 și T-160/94, EU:T:1997:209, punctul 93).
- 144 Trebuie amintit că nu se poate impune reclamantei să demonstreze că decizia instituțiilor ar fi fost diferită, ci doar că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce aceasta și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale care afectează astfel în mod concret dreptul la apărare (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 78 și 79).
- 145 În schimb, îi revine reclamantei sarcina de a stabili concret în ce mod ar fi putut să își asigure mai bine apărarea în absența unei asemenea neregularități, fără a se limita să invoce imposibilitatea de a furniza observații cu privire la situații ipotetice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, EU:T:2016:340, punctul 264).
- 146 În speță, este necesar să se constate că, potrivit documentului de informare finală, dat fiind că producătorul argentinian nu fabrica acid tartric DL, valoarea normală a fost construită prin utilizarea diferenței de preț constatate între cele două tipuri de produse. În comentariile sale privind documentul de informare finală, reclamanta a solicitat în mod specific informații cu privire la metoda de calcul al valorii normale pentru acidul tartric DL, în special cu privire la sursa prețurilor acidului tartric L+ și al acidului tartric DL și cu privire la factorii care afectează comparația prețurilor. În pofida acestei cereri, precum în documentul de informare finală, considerentul (29) al regulamentului atacat arată că, dat fiind că producătorul argentinian nu fabrica acid tartric DL, valoarea normală a fost construită prin utilizarea diferenței de preț constatate între cele două tipuri de produse. În plus, potrivit considerentului (38) al regulamentului atacat, solicitarea de precizări ulterioare a reclamantei a fost respinsă, întrucât ar fi fost imposibil să i se furnizeze astfel de informații fără a dezvălui metodele de producție și costurile producătorului argentinian.
- 147 Din cuprinsul punctului 61 din replică reiese că reclamanta a înțeles că, pentru a calcula valoarea normală a acidului tartric DL, instituțiile, într-o primă etapă, comparaseră anumite prețuri ale acidului tartric L+ și ale acidului tartric DL și, într-o a doua etapă, aplicaseră această diferență la valoarea normală calculată pentru acidul tartric L+ în țara analogă.
- 148 Cu toate acestea, instituțiile nu au informat reclamanta cu privire la originea prețurilor acidului tartric L+ și al acidului tartric DL care au fost utilizate pentru calcularea diferenței de prețuri care a servit la calcularea valorii normale a acidului tartric DL. Consiliul a indicat numai în stadiul duplicii că instituțiile se întemeiaseră pe prețurile de export ale Republicii Populare Chineze pentru a calcula diferența dintre prețul acidului tartric L+ și cel al acidului tartric DL. Ca răspuns la întrebările Tribunalului, instituțiile au precizat pentru prima dată în ședință că prețurile utilizate pentru comparație proveneau de la reclamanta însăși și de la celălalt producător-exportator vizat din Republica Populară Chineză, respectiv singurii doi producători-exportatori vizați care au cooperat în cadrul anchetei. Trebuie să se constate că aceste informații nu au fost furnizate reclamantei în timp util în cursul procedurii administrative.

- 149 Pe de altă parte, instituțiile nu au comunicat niciodată reclamantei diferența dintre prețul acidului tartric L+ și cel al acidului tartric DL.
- 150 Părțile nu contestă că acidul tartric DL este produs numai în Republica Populară Chineză. Or, contrar celor susținute de Consiliu în duplică, nu se poate deduce în mod necesar din documentul de informare finală sau din regulamentul atacat că prețurile utilizate pentru a calcula diferența de preț dintre acidul tartric L+ și acidul tartric DL proveneau de la producători cu sediul în această țară. În principiu, nimic nu se opune ca Comisia să calculeze această diferență pe baza prețului acidului tartric DL în Republica Populară Chineză și a celui al acidului tartric L+ în restul lumii.
- 151 Rezultă din cuprinsul punctului 28 din duplică că explicația oferită de Consiliu potrivit căreia nu putea furniza reclamantei informații confidențiale cu privire la producătorul argentinian se raporta la construirea valorii normale a acidului tartric L+, iar nu la comparația prețului acidului tartric DL și a celui al acidului tartric L+.
- 152 În ședință, instituțiile au susținut că refuzul de a comunica informațiile privind diferența de prețuri dintre acidul tartric DL și acidul tartric L+ era întemeiat pe faptul că, pe baza acestor informații, reclamanta ar fi fost capabilă să obțină prețurile concurentului său, și anume celălalt producător-exportator, care constituiau informații comerciale sensibile.
- 153 Or, potrivit jurisprudenței, legalitatea unui act al Uniunii trebuie să fie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului, astfel încât Tribunalul nu poate să substituie motivele invocate în cursul procedurii de anchetă prin alte motive invocate pentru prima dată în fața sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 150). În consecință, refuzul de a divulga informațiile în cauză nu poate fi justificat printr-un motiv invocat în cursul procedurii orale în fața Tribunalului, și anume protecția intereselor comerciale ale unui concurent al reclamantei, astfel cum reclamanta a arătat în mod întemeiat în ședință.
- 154 În consecință, este necesar să se concluzioneze că regulamentul atacat nu menționează nicio justificare valabilă pentru a motiva refuzul de a comunica informațiile privind diferența de prețuri dintre acidul tartric DL și acidul tartric L+.
- 155 Trebuie arătat că diferența de prețuri dintre acidul tartric L+ și acidul tartric DL este unul dintre elementele fundamentale ale calculului valorii normale a acidului DL, celălalt fiind valoarea acidului tartric L+ construită pe baza informațiilor furnizate de producătorul argentinian. Reclamanta a arătat că, dacă ar fi primit informațiile privind diferența de prețuri, ar fi putut să le compare cu propriile date pentru a se asigura că diferența de prețuri era cel puțin coerentă cu aceste date, ceea ce i-ar fi permis să înlăture existența unor erori semnificative.
- 156 În această privință, este util să se amintească că, potrivit jurisprudenței, faptul de a dispune de calculele detaliate efectuate de Comisie și de datele utilizate pentru aceste calcule este, în general, de natură să permită părților interesate să furnizeze observații mai utile pentru apărarea lor. Astfel, acestea pot verifica cu precizie modul în care Comisia a utilizat aceste date și să le compare cu propriile calcule, ceea ce este de natură să le permită să identifice eventuale erori ale Comisiei care ar fi în caz contrar nedetectabile. Mai mult, practica instituțiilor arată că acestea consideră ele însele că faptul că părțile interesate dispun, în ceea ce privește determinarea marjei de dumping, de calculele detaliate este de natură să le permită să își exercite în mod util dreptul la apărare (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 208).
- 157 În plus, potrivit jurisprudenței citate la punctul 144 de mai sus, nu se poate impune reclamantei să demonstreze că decizia instituțiilor ar fi fost diferită, ci numai că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă, întrucât ar fi putut să își asigure mai bine apărarea în absența neregularității procedurale, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare.

- 158 Aceste cerințe sunt îndeplinite în speță, întrucât instituțiile au refuzat să furnizeze informațiile privind diferența dintre prețul acidului tartric DL și cel al acidului tartric L+ fără să furnizeze o justificare valabilă în timp util. Este cert că această diferență a fost fundamentală pentru calculul valorii normale a acidului tartric DL. În plus, reclamanta susține că faptul de a dispune de aceste informații i-ar fi permis în special să înlăture existența unor erori vădite. Prin urmare, reclamanta ar fi putut să își asigure mai bine apărarea în absența acestei neregularități procedurale.
- 159 În sfârșit, în cadrul unei proceduri de anchetă antidumping, instituțiilor nu le poate fi impusă o obligație absolută de a refuza divulgarea informațiilor care constituie secret comercial, fără aprecierea circumstanțelor specifice ale speței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctele 165 și 199). În consecință, Tribunalul nu poate anticipa rezultatul la care ar ajunge instituțiile în cadrul unei reexaminări a cererii de informații privind diferența de prețuri, în lumina motivelor pe care acestea le pot lua în considerare în mod valid.
- 160 În consecință, în aplicarea articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază și a dreptului la apărare, instituțiile ar fi trebuit în principiu să acorde reclamantei accesul la informațiile solicitate privind diferența de prețuri dintre acidul DL și acidul tartric L+, în lipsa identificării unui motiv valabil pentru a justifica acest refuz în timp util.
- 161 Având în vedere cele de mai sus, al cincilea motiv trebuie primit.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 162 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Totuși, potrivit articolului 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, doar o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte sau chiar să decidă ca ea să nu fie obligată la plata acestora.
- 163 Întrucât acțiunea a fost admisă numai în parte, se va face o justă apreciere a împrejurărilor cauzei dacă se hotărăște că reclamanta va suporta jumătate din propriile cheltuieli de judecată. Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.
- 164 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 165 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale aceluiași articol, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În împrejurările din prezentul litigiu, se impune să se decidă că societățile interveniente suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză, în măsura în care se aplică Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.**
- 2) **Consiliul Uniunii Europene suportă jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Changmao Biochemical Engineering, precum și propriile cheltuieli de judecată.**
- 3) **Changmao Biochemical Engineering suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.**
- 4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**
- 5) **Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl și Comercial Química Sarasa, SL suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins

Kancheva

Barents

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 iunie 2017.

Semnături